

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

PTI0085

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ង៉ែត សុខឡឺន រោងស្រី អាយុ៤៨ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម«យោធា»

ស្រុកកំណើតនៅភូមិក្រពាំងឈូក ឃុំក្រពាំងធំ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ
រស់នៅភូមិចំការជ្រៃខាងត្បូង ឃុំអន្ទូលរាប ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិ៍សាត់
ថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០១:០៧:០២

៣៥ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងថ្ងៃហ្នឹងថ្ងៃទី២៣ខែឧសភាឆ្នាំ២០១១ ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ប្រាប់ឈ្មោះខ្ញុំថា ខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ
ម៉ែង ។

សុខឡឺន: បាទ ។

វណ្ណៈ: មកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ហើយខ្ញុំមកនេះចង់ចង់ក្រងឯកសារជាប្រវត្តិសាស្ត្រ
ស្រុក ទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបងប្អូនយើងធ្លាប់ឆ្លងកាត់ពីមុនៗ មកណាម៉ែង?

សុខឡឺន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបទសម្ភាសន៍ខ្ញុំជាម៉ែងដែលទាក់ទងនឹងរឿងរ៉ាវកន្លងមកហ្នឹង តើម៉ែងអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំយកទៅ
ប្រើប្រាស់ដើម្បីទុកឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹងបានឮបានទេម៉ែង?

សុខឡឺន: ចុះមានអី ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះម៉ែង ម៉ែងឈ្មោះអីដែរ?

សុខឡឺន: ង៉ែត សុខឡឺន ។

វណ្ណៈ: អាយុប៉ុន្មានហើយម៉ែង?

សុខឡឺន: អាយុ៤៨ ។

វណ្ណៈ: ប្តីម៉ែងឈ្មោះអី?

សុខឡឺន: កាន់ថា ។

វណ្ណៈ: គាត់អាយុប៉ុន្មានមានដឹងទេ?

សុខឡឺន: អាយុ៤៧ ។

វណ្ណៈ: ម៉ែងមានកូនប៉ុន្មាន?

សុខខឿន: ខ្ញុំមានកូន៤ ។
 វណ្ណៈ: មានកូន៤នាក់?
 សុខខឿន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ស្រីប៉ុន្មាន?
 សុខខឿន: ស្រីបីប្រុសមួយ ។
 វណ្ណៈ: ឪពុកមីងឈ្មោះអីដែរ?
 សុខខឿន: ឈ្មោះ ទូច ជា ។
 វណ្ណៈ: ម្តាយមីង?
 សុខខឿន: ឈ្មោះ ង៉ឹត ហួន ។
 វណ្ណៈ: ចឹងសព្វថ្ងៃនេះគាត់ទាំងពីរនៅដែរ?
 សុខខឿន: គាត់ស្លាប់អស់ហើយ ។
 វណ្ណៈ: បងប្អូនមីងមានប្តីនួននាក់?
 សុខខឿន: មាន៧នាក់ ។
 វណ្ណៈ: មានស្រីប៉ុន្មាន?
 សុខខឿន: ស្រីបួន ។
 វណ្ណៈ: ចឹងរាល់ថ្ងៃមករស់នៅខាងស្រុកហ្នឹងដែលប្តីមួយនៅស្រុក?
 សុខខឿន: នៅស្រុកនោះអូន ។
 វណ្ណៈ: បាទ ។
 សុខខឿន: មកខ្ញុំតែងមកនៅស្រុកនេះ ។
 វណ្ណៈ: នៅរស់ទាំងអស់គ្នា?
 សុខខឿន: ស្លាប់ពីរ ។
 វណ្ណៈ: ស្លាប់នៅសម័យណាមីង?
 សុខខឿន: សម័យអាពាហ៍នោះមួយ ។
 វណ្ណៈ: ស្លាប់សម័យប៉ុល ពតឈ្មោះអី?
 សុខខឿន: ឈ្មោះ ប្រុស ។
 វណ្ណៈ: ឈ្មោះ ប្រុស?
 សុខខឿន: បាទ ។
 វណ្ណៈ: ស្លាប់ដោយសារអីមីងមានដឹងទេ?

សុខខឿន: អត់បានដឹងដងបែកគ្នាហើយស្លាប់ ។

វណ្ណៈ: ស្រុកកំណើតមីននៅភូមិអីគេ?

សុខខឿន: នៅភូមិត្រពាំងឈូក ។

វណ្ណៈ: ឃុំ?

សុខខឿន: ឃុំត្រពាំងធំ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ។

វណ្ណៈ: ចឹងសព្វថ្ងៃនេះមីននៅភូមិអី?

សុខខឿន: នៅចំការជ្រៃខាងត្បូង ។

វណ្ណៈ: ឃុំ?

សុខខឿន: ឃុំអន្ទុនរាប ។

វណ្ណៈ: ស្រុកវាលវែង?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ខេត្តពោធិសាត់មីន?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: មីនសព្វថ្ងៃប្រកបមុខរបរអីដែរ?

សុខខឿន: ធ្វើចំការ ។

វណ្ណៈ: កាលនៅតូចមីនរៀនដល់ថ្នាក់ណាដែរ?

សុខខឿន: អត់មានបានរៀនដង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមីនអត់ចេះអក្សរទេ?

សុខខឿន: អត់ចេះ ។

វណ្ណៈ: យ៉ាងម៉េចបានជាមីនមិនបានរៀន?

សុខខឿន: ខ្ញុំធំដឹងក្តីឡើងខ្ញុំអាយុ១៧/១៨ហើយ ដល់ពេលហ្នឹងយន្តហោះទម្លាក់មីនអត់ឲ្យទៅរៀន
ខ្លាចបែកគ្នា ។

វណ្ណៈ: ចឹងធំដឹងក្តីឡើងសង្រួមតែម្តង?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: យន្តហោះទម្លាក់ហ្នឹងឆ្នាំណាមីនមានដឹងទេ?

សុខខឿន: អត់មានចាំដង នៅតូចៗ ដែរ ។

វណ្ណៈ: នៅតូចៗទេ ចឹងមីនក្រាន់ដឹងថាមានយន្តហោះទម្លាក់ក្នុងសម័យលន់ នល់អីចឹង?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ ចិននៅឆ្នាំ៧៥ខែក្របាច់វិច្ឆិកា ខែក្របាច់ទីក្រុងភ្នំពេញ ខែក្របាច់ទទួលជ័យជំនះបានទូទាំងប្រទេស ហ្នឹងមិនធ្វើអីវិញ?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំចេញពីដូះតាំងពីឆ្នាំ៧៣នោះ ។

វណ្ណៈ ចិនចេញតាំងពីឆ្នាំ៧៣?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ចិន៧៣ពេលសង្គ្រាមហ្នឹង?

សុខខឿន៖ ៧៣សង្គ្រាមហើយ ។

វណ្ណៈ ចេញទៅណា?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំចេញមកកន្លែងកុមារយោធា កន្លែងមន្ទីរ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងមិនអាយុប៉ុន្មាន?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំ១៨ ។

វណ្ណៈ មិនទាន់ទេ កាល៧៣មិនអាយុច្រើនម្ល៉េះ នៅក្នុងៗទេកាលហ្នឹង?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំអត់មានក្នុងប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំចូលមកតាំងពីឆ្នាំ៧៣នោះ ។

វណ្ណៈ ប្រហែលជាមិនទាន់១៨ទេ បើឥឡូវមិនទើប៤០ ជាងហ្នឹង កាលហ្នឹងមិននៅកុមារនៅឡើយ មិនចូលជាកងចល័តយុវជនទេ?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំកងចល័តខ្ញុំមិនដែលចូលទេ តែខ្ញុំចូលមកអង្គភាពហ្នឹង ខ្ញុំចូលមកចូលកន្លែងយោធានិងតែ ម្តង អីខ្ញុំយកទៅកន្លែងហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ ចិនមិនគិតមើល មិននៅជារបៀបកុមារឬមួយមិននៅជានារីពេញហើយ?

សុខខឿន៖ អត់ទេ នៅកុមារហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចិននៅជាកុមារប្រហែលជា១២ទៅ១៣ឆ្នាំហ្នឹងតាមមើល?

សុខខឿន៖ ប្រហែលជាប៉ុណ្ណឹងហើយតាមមើលនោះ ។

វណ្ណៈ ចិនគិតមកដល់ឥឡូវប្រហែលជា៤០ ជាងត្រូវ បើកាលហ្នឹងមិនអាយុ១៨ឆ្នាំនៅឆ្នាំ៧៣មក ដល់ឥឡូវទាល់តែ៥០ ជាង?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ចិននៅអង្គភាពកុមារ?

សុខខឿន៖ នៅអង្គភាព ។

វណ្ណៈ នៅអង្គភាពកុមារហ្នឹងគេធ្វើអីខ្លះ?

សុខខឿន៖ ដឹងធ្វើអីកន្លែងកុមារនិងបើមិនដែលឃើញធ្វើអីដឹងនៅតែកន្លែងមន្ទីរហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: នៅកន្លែងមន្ទីរហ្នឹងមានរត់សំបុត្រអីទេ?

សុខខឿន: រត់តើ ។

វណ្ណៈ: រត់សំបុត្រពីណាទៅណា?

សុខខឿន: រត់ពីកន្លែងមួយ គេឲ្យយកសំបុត្រចឹងទៅយកទៅឲ្យតាមមន្ទីរគេ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចឹងកាលហ្នឹងម៉ឺននៅកុមារអាយុប្រហែលជា១២-១៣ឆ្នាំទេចឹង?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកន្លែងមន្ទីរកុមារហ្នឹងនៅមូលដ្ឋានដែរ នៅស្រុកឬមួយនៅឃុំ?

សុខខឿន: ខ្ញុំចេញមកនៅស្រុកគេនេះ ។

វណ្ណៈ: ស្រុកណា?

សុខខឿន: ជិតតាកែវ គេថាស្ទើរទេកន្លែងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមន្ទីរកុមារនៅស្រុក?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: រត់សំបុត្រឲ្យពីណាគេ?

សុខខឿន: ឲ្យមន្ទីរស្រុកមន្ទីរតំបន់អីហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: រត់សំបុត្រឲ្យមន្ទីរស្រុក?

សុខខឿន: បាទ! តាមឃុំតាមខេត្តគេហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងរត់ពីស្រុកទៅតំបន់?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមានទៅភូមិឃុំទៀត?

សុខខឿន: បាទ! ភូមិឃុំគេតាមហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ពូណាអ្នកខមឺនរត់សំបុត្រហ្នឹង ឈ្មោះអី?

សុខខឿន: ប្រធានមន្ទីរ ។

វណ្ណៈ: ប្រធានមន្ទីរឈ្មោះអី?

សុខខឿន: ឈ្មោះ តា ចុក ។

វណ្ណៈ: តា ចុកឬតាចុក?

សុខខឿន: តា ចុក ។

វណ្ណៈ: តា ចុកហ្នឹងកូនតា ម៉ុកឬមួយមិនមែនទេ?

សុខខឿន: អត់ដឹងដឹង ។

វណ្ណៈ មីនស្គាល់តា ម៉ុកទេ?

សុខខឿន៖ ស្គាល់ ។

វណ្ណៈ ស្គាល់ដែរ?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ តា បុកបញ្ជាឲ្យរត់សំបុត្រចិនកន្លែងមីនហ្នឹងមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែលអ្នករត់សំបុត្រហ្នឹង?

សុខខឿន៖ គ្នាច្រើនមានគ្នា១០ ទៅ២០ នោះនាក់នោះ ។

វណ្ណៈ ចិនគ្នា២០ នាក់?

សុខខឿន៖ បាទ ។ មួយមន្ទីរហ្នឹងច្រើនដែរ ។

វណ្ណៈ មានប្រុសៗទេ?

សុខខឿន៖ មាន មានកុមារាកុមារី ។

វណ្ណៈ ចិនគេហៅកុមារាកុមារីមិនហៅយុវជនទេ?

សុខខឿន៖ នៅ ។

វណ្ណៈ ចិននៅតូចៗ ចិនគេបំបែកពីឪពុកម្តាយហើយគេមិនឲ្យនៅជាមួយឪពុកម្តាយទេចិន?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំគេអត់មានបំបែកទេ ខ្ញុំមកដោយចិត្តឯងតែម្តង ។

វណ្ណៈ ចិន?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ចិនមីនចូលដោយចិត្តឯងដល់ពេលចូលមកមីនអត់មានពេលទំនេរទៅលេងឪពុកម្តាយទេមែនទេ?

សុខខឿន៖ អត់ទេ អត់ដែលបានទៅ ។

វណ្ណៈ មីននៅហ្នឹងគេហៅតំបន់ប៉ុន្មានភូមិភាគអី?

សុខខឿន៖ នៅកន្លែងខ្ញុំនៅហ្នឹង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សុខខឿន៖ នៅកំពង់ស្ពឺជិតខ្ពស់យើងនេះ ។

វណ្ណៈ មកខាងកំពង់ស្ពឺវិញ?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ចិនចេញពីតាកែវមកខាងខេត្តកំពង់ស្ពឺហ្នឹងវិញ?

សុខខឿន៖ មកខាងខេត្តកំពង់ស្ពឺហ្នឹងវិញ ។

វណ្ណៈ ឆ្នាំណាចេញពីតាកែវមក?

សុខខឿន៖ ចេញពីតារកែវមកឆ្នាំ៧/២ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំ៧/៣ ម៉ឺនទើបចូលហ្នឹង?

សុខខឿន៖ ៧/៣ ចូល ៧/៤ ហើយហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខខឿន៖ ហ្នឹង ៧/៤ ដល់ ៧/៥ បានខ្ញុំឡើងមកកោះកុងនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង ៧/៤ មកកំពង់ស្ពឺ?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅកំពង់ស្ពឺហ្នឹងតំបន់ប៉ុន្មានម៉ឺនមានដឹងទេ?

សុខខឿន៖ អត់ស្គាល់តំបន់នឹងគេដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលម៉ឺននៅតារកែវម៉ឺនមានដឹងថាតំបន់ប៉ុន្មានទេ?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំភ្លេចភូមិគេហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អត់ទេ កាលហ្នឹងគេមានលេខតំបន់លេខភូមិភាគ ដូចជាភូមិភាគនិរតីអីចឹងណាស់?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលនៅតារកែវម៉ឺនស្គាល់តារ ចុកហើយម៉ឺនមានស្គាល់ពីណាទៀតជាប្រធានគណៈស្រុក គណៈអីហ្នឹង?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំអត់មានស្គាល់ដឹងស្គាល់តែតារ ចុកហ្នឹង តារ ចុងបងប្អូនកាត់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឆ្នាំ៧/៤ ម៉ឺនមកខាងកំពង់ស្ពឺ?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ពេលមកខាងកំពង់ស្ពឺចឹងទៅធ្វើអីខាងកំពង់ស្ពឺហ្នឹង?

សុខខឿន៖ នៅកំពង់ស្ពឺខ្ញុំនៅកន្លែងមន្ទីរហ្នឹងក្មេងៗ គេប្រើឲ្យកាសបែកដាំ ។

វណ្ណៈ៖ ដាំបែកនិងរត់សំបុត្រដែរ?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ មន្ទីរហ្នឹងមន្ទីរលេខប៉ុន្មាន?

សុខខឿន៖ មន្ទីរស្រុក ។

វណ្ណៈ៖ អត់មានលេខទេ?

សុខខឿន៖ អត់ ។

វណ្ណៈ៖ រត់សំបុត្រពីណាទៅណា?

សុខខឿន៖ ពីមន្ទីរមួយទៅមន្ទីរមួយតាមមន្ទីរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមកខាងកំពង់ស្ពឺហ្នឹងពិណាប្រធានវិញហើយ?

សុខខ្មៅ: ពូ វី ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូ វីហ្នឹងគាត់នៅរស់ទេរាល់ថ្ងៃ?

សុខខ្មៅ: បែកគ្នាអស់ហើយមិនដឹងជាគាត់នៅណា ។

វណ្ណៈ: ចឹងតា ចុកមាននៅទេ?

សុខខ្មៅ: តា ចុកស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ស្លាប់ជំនាន់ណា?

សុខខ្មៅ: ស្លាប់តាំងជំនាន់អាពាហ៍នោះ ។

វណ្ណៈ: ដីបានគាត់ស្លាប់?

សុខខ្មៅ: ដឹងយ៉ាងម៉េច ដឹងគេសម្លាប់គាត់ឬយ៉ាងម៉េចខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ខ្ញុំបែកពីគាត់មក ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនរត់សំបុត្រមានដែលបានជួបទាហានលន់ លន់អីទេកាលហ្នឹង កាលនៅរត់សំបុត្រហ្នឹង ម៉ែង?

សុខខ្មៅ: អត់ដែលជួបផង ។

វណ្ណៈ: កាល៧៤ហ្នឹងនៅសង្រ្គាមនៅឡើយទេ មិនទាន់ចប់ទេ?

សុខខ្មៅ: នៅ៧៥ហ្នឹងក៏នៅសង្រ្គាមដែរ ៧៥ខ្ញុំមកកោះកុងនេះគេទើបទម្លាក់អាវុធក្រោយទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលឆ្នាំ៧៥ម៉ែងអត់មានបានចូលភ្នំពេញទេ?

សុខខ្មៅ: អត់មានចូលនិងគេផង ។

វណ្ណៈ: ចឹង៧៥ហ្នឹងម៉ែងបានកាន់កាំភ្លើងហើយ?

សុខខ្មៅ: ខ្ញុំកាន់កាំភ្លើងហើយ ។

វណ្ណៈ: ពិណាជាអ្នកបញ្ជូនម៉ែងមកកោះកុង?

សុខខ្មៅ: កាលហ្នឹងគេបញ្ជូនមកភូមិភាគទី៣ កាលហ្នឹងកុមារទី៧ស្ទើរៗ គេថាភ្លេងៗឈាមរាវឡើងមក ភូមិភាគ ។

វណ្ណៈ: ភូមិភាគអីគេ?

សុខខ្មៅ: ភូមិភាគកោះកុងយើងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ភូមិភាគកោះកុងហ្នឹងភូមិភាគអីគេទៅ?

សុខខ្មៅ: មិនដឹងជាភូមិភាគអីគេឲ្យឡើងមកភូមិភាគៗ ចឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងដល់មកកោះកុងហ្នឹងម៉ែងធ្វើអីទៀត?

សុខខឿន: ដល់មកកោះកុងហ្នឹងតាមកងក្របខេត្តទាំងអស់មកជួបជុំគ្នានៅកោះកុងហ្នឹងតែម្តងនៅវត្ត
សុវណ្ណសាគរនៅអន្លង់ទឹកហ្នឹង មកនៅមូលដ្ឋានហ្នឹងមកចែកកងចែកអីគ្នានៅហ្នឹង ។

វណ្ណ: នៅវត្តសុវណ្ណសាគរ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណ: នៅអន្លង់ទឹក?

សុខខឿន: អន្លង់ទឹក ។

វណ្ណ: កាលមកជុំគ្នាហ្នឹងមានការរាប់រយនាក់ទេ?

សុខខឿន: មានច្រើនបើមនុស្សឡើងមកក្របខេត្តក្របខ្សែទាំងអស់ មកលាយគ្នាគេរៀបចំកងថ្មីតែម្តង
នៅហ្នឹងនោះ ។

វណ្ណ: ប្រហែលជាប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

សុខខឿន: ប្រហែលជា១០០០ នាក់ដែលហ្នឹង មករៀបចំចែកកងថ្មីហើយបានរៀបចំតាមមុខសញ្ញាទៅ
តាមមុខសញ្ញាអស់ ។

វណ្ណ: ចឹងមានចំរុះច្រើនខេត្តទៀត?

សុខខឿន: ច្រើន ។

វណ្ណ: ចឹងនៅហ្នឹងមានពិណ្ឌជាអ្នកចែកកងចែកក្រុមអីចឹង?

សុខខឿន: ហ្នឹងអត់មានពិណ្ឌ ដូចជាតាមកងវ័រឡើងមកវ័រនេះហ្នឹង វ័រទី១ទី២ឡើងមកកងៗ វ័រហ្នឹង
គេជួបជុំគ្នារំលាយចូលគ្នាហ្នឹងទៅចែកតាមសារថ្មីកងនេះទៅនៅនោះចឹងទៅ ។

វណ្ណ: បាទ ។

សុខខឿន: ដូចយើងលាយគ្នា ។

វណ្ណ: ចឹងមីងនៅកងវ័រប៉ុន្មាន?

សុខខឿន: ខ្ញុំនៅកងវ័រទី៣ មេកងឈ្មោះ ថុលមិនដឹងដីតាកាត់ឈ្មោះអី ឈ្មោះ ថុល ។

វណ្ណ: កងវ័រទី៣ហ្នឹងវ័រសេនាធំឬសេនាតូច?

សុខខឿន: វ័រសេនាតូច ។

វណ្ណ: ចឹងមីងនៅក្នុងវ័រសេនាធំលេខប៉ុន្មានមានចាំទេ?

សុខខឿន: លេខ៤ ។

វណ្ណ: កងពលប៉ុន្មាន?

សុខខឿន: កងពលទី៥ ។

វណ្ណ: ពិណ្ឌជាប្រធានកងពល?

សុខខឿន: បង រឿន ឈ្មោះ រឿន ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះ រឿន?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: គាត់មាននៅទេរាល់ថ្ងៃ?

សុខខឿន: ពីមុនគាត់នៅស្រុកដល់ក្រោយមកពូថា ស្លាប់ដឹងយ៉ាងម៉េច បែកគ្នាទៅស្រុក ។

វណ្ណៈ: រឿនហ្នឹងគាត់កាចទេ កាលហ្នឹង?

សុខខឿន: គាត់មិនកាចដង គាត់រៀនសូត្រដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនរបបហូបចុកគាំពីមិនចូលចលនារហូតដល់ទៅកោះកុងអីទៀតចឹងគឺអត់មានការខ្វះខាតទេឬមានខ្វះខាតដែរ?

សុខខឿន: ខ្ញុំនៅជួរទី៧ហ្នឹងអត់មានខ្វះខាតទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងអាហារគ្រប់គ្រាន់?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងតា ម៉ែក៏មានដែលនៅដល់ហ្នឹងទេ?

សុខខឿន: គាត់ទៅមិនដែលដល់ទេ គាត់មកនៅម៉ែមួយពាន់បីនេះវិញ គាត់អត់ដែលចុះទៅកោះកុងហ្នឹងដង ។

វណ្ណៈ: ចឹង?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនស្គាល់តា ម៉ែក៏ច្បាស់ទេ?

សុខខឿន: ខ្ញុំស្គាល់តើ ។

វណ្ណៈ: ស្គាល់យ៉ាងម៉េចខ្លះទៅ?

សុខខឿន: ស្គាល់កន្លែងគាត់រស់នៅសកម្មភាពគាត់ ។

វណ្ណៈ: តា ម៉ែកាចទេបើតាមមិនដឹង?

សុខខឿន: ពាក្យសម្តីគាត់កាចដែលណា ប៉ុន្តែអាកប្បកិរិយាគាត់ដាក់លើប្រជាជនដាក់លើកម្មាភិបាលអី គាត់កាចតែកន្លែងយើងធ្វើខុស គាត់កាច បើយើងត្រូវគាត់អត់កាចទេគាត់និយាយតាមច្បាប់ ។

វណ្ណៈ: គាត់ជាអ្នកស្រុកភូមិជាមួយមិនដែរ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនមានស្គាល់តា ទិត្យអីទេ?

សុខខឿន: ខ្ញុំស្គាល់គាត់ដែរ ។

វណ្ណៈ: តា ទិត្យយ៉ាងម៉េចដែរ តា ទិត្យគាត់ធ្វើអីកាលហ្នឹង?

សុខខឿន: តា ទិត្យកាលហ្នឹងគាត់ធ្វើគណៈស្រុកដែលហ្នឹងកាលពីមុនមក ។

វណ្ណៈ: គណៈស្រុកអីគេ?

សុខខឿន: តា ទិត្យដឹងនៅស្រុកណាខ្ញុំមិនដែលដឹងស្រុកទេសគាត់នៅផង បើស្រុកកំណើតគាត់នៅជិត
គ្នាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សុខខឿន: តែគាត់មកធ្វើមិនដឹងថាមុំភូមិអី ។

វណ្ណៈ: ស្គាល់ប្រពន្ធគាត់ទេ?

សុខខឿន: ស្គាល់ ។

វណ្ណៈ: ប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះអី?

សុខខឿន: ឈ្មោះ កៀន ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះ យាយ កេនទេ?

សុខខឿន: អះ!យាយ កេន យាយ កៀននោះបួនទេ យាយ កៀនហ្នឹងប្រពន្ធតា សាន ។

វណ្ណៈ: គាត់កូនប្រសាតា ម៉ែកូនមែនទេ?

សុខខឿន: គាត់បួនហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងយាយកេន បួនតា ម៉ែកូន?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងតា សាន?

សុខខឿន: តា សាននិងពិបាកប្រាប់ណាស់ តា សានហ្នឹងក៏បួនថ្ងៃគាត់ដែរ បួនតា ម៉ែកូនហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងតា សាននិងបួនថ្ងៃតា ម៉ែកូនដែរ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងតា សាននិងគាត់ធ្វើអីដែលកាលហ្នឹង?

សុខខឿន: តា សានហ្នឹងកាលពីមុនគាត់ធ្វើគណៈស្រុកដែលហ្នឹងសម័យប័ណ្ណហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងគាត់នៅទេរាល់ថ្ងៃហ្នឹង?

សុខខឿន: រាល់ថ្ងៃហ្នឹងគាត់នៅសំឡូតបួននៅប៉ែលនរាល់ថ្ងៃហ្នឹងធ្វើអីដែលគេនៅទាំងប្តីទាំងប្រពន្ធ ។

វណ្ណៈ: តា សានបួនថ្ងៃតា ម៉ែកូន?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រពន្ធកា សានឈ្មោះអី?

សុខខឿន៖ ឈ្មោះ កឿន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសព្វថ្ងៃគាត់នៅរស់ឬ? ត្រូវមិនដឹងថាគាត់រស់នៅសំឡូតឬអន្លង់វែង?

សុខខឿន៖ បាទ! កាលមិនគាត់នៅអន្លង់វែងដែរ តែហើយគាត់មកសំឡូតតាមកូននោះហើយឥឡូវគាត់
នៅណាខ្ញុំមិនសូវដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតា ម៉ែកគាត់មានបងប្អូនកូនចៅច្រើន ចឹងកូនប្រសាតា ម៉ែកមានប្អូននាក់ម៉ឺនដឹងទេ?

សុខខឿន៖ កូនប្រសាតាគាត់មានប្អូននាក់ដូចប្អូននាក់ ។

វណ្ណៈ៖ កូនស្រីគាត់?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតា ម៉ែកមានកូនស្រីតែបួននាក់ទេអត់មានកូនប្រុសទេ?

សុខខឿន៖ អត់មានទេ កូនគាត់មាន៥ នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមាន៥ នាក់?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្រីទាំងអស់?

សុខខឿន៖ ស្រីទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ កូនប្រសាតា ម៉ែកទី១ ឈ្មោះអី?

សុខខឿន៖ ទី១ ឈ្មោះ តា វ៉ែន អះ! មិនមែនទេ ទី១ ប្អូនឯងខុមមុនតា មុតយើងហ្នឹងទី២ តា វ៉ែន ។

វណ្ណៈ៖ ទី២ តា វ៉ែន?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះអី វ៉ែនទៅ?

សុខខឿន៖ អត់ស្គាល់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ តា វ៉ែនហ្នឹងនៅរស់ដែរ?

សុខខឿន៖ តា វ៉ែនហ្នឹងស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទី៣?

សុខខឿន៖ ទី៣ តា វ៉ែន ។

វណ្ណៈ៖ តា វ៉ែនហ្នឹងស្លាប់ដែរ?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ទី៤?

សុខខឿន: តា បូរ៉ាន ។

វណ្ណៈ: តា បូរ៉ាននឹងនៅទេ?

សុខខឿន: ស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ: យ៉ាងម៉េចស្លាប់សឹងទាំងអស់ហើយ ទី៥ ?

សុខខឿន: ទី៥ បងច្រើន ។

វណ្ណៈ: ច្រើន ។

សុខខឿន: អា ច្រើន ប្តីវាឈ្មោះអាឈ្មោះ អា ក៏ អាក៏ចឹងហើយជនជាតិប៉ុននៅរស់ទេឥឡូវនោះ ។

វណ្ណៈ: ច្រើនហ្នឹង?

សុខខឿន: កូន៧កាត់ ។

វណ្ណៈ: និយាយកូនប្រសាប្រសកាត់ឈ្មោះអីកេ?

សុខខឿន: ឈ្មោះ អា ក៏ ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះ ក៏?

សុខខឿន: បាទ ដឹងតែប្តីគេមុនៗតែក្រោយមកមិនដឹងគេលែងគ្នាគេយកគ្នាយ៉ាងម៉េចខ្ញុំមិនដឹង ។

វណ្ណៈ: ជនជាតិទេ ឈ្មោះហ្នឹង?

សុខខឿន: ជនជាតិ ។

វណ្ណៈ: ជនជាតិអី?

សុខខឿន: ជនជាតិលាវដឹងអាហ្នឹងនោះ ។

វណ្ណៈ: នៅរស់ទេ?

សុខខឿន: នៅរស់ ។

វណ្ណៈ: នៅរស់នៅណា?

សុខខឿន: នៅសំឡូត ។

វណ្ណៈ: ចឹងតា ម៉ុកកាត់មានបងប្អូនបង្កើតប៉ុន្មាននាក់ទៅដឹងទេ?

សុខខឿន: កូនបង្កើតកាត់មើលប្អូនទៅប្រាំនាក់ប្រាំមួយនាក់នោះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបងប្អូនបង្កើតកាត់មាន៦ នាក់?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: នៅរស់ទាំងអស់?

សុខខឿន: មានស្លាប់ខ្លះ ។

វណ្ណៈ: ស្លាប់មិនដឹងទេស្លាប់ប៉ុន្មាននាក់ និយាយបងប្អូនកាត់បង្កើត ស្លាប់មានយាយពូនអីហ្នឹង?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងអ្នកនៅរស់មានប៉ុន្មាននាក់?

សុខខឿន: អ្នកនៅរស់មានបីបួននាក់ ។

វណ្ណៈ: បួននាក់?

សុខខឿន: មីងក្នុងដួងស្លាប់ដែលហើយ ។

វណ្ណៈ: បួននាក់ទី១ពីណាគេអ្នកនៅរស់?

សុខខឿន: នៅរស់យាយ កេនមួយ ។

វណ្ណៈ: ប្តីឈ្មោះទិត្យ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះ អីទិត្យទៅ?

សុខខឿន: អត់ស្គាល់ដី តា តាតំផង ។

វណ្ណៈ: ចឹងទី២អ្នកនៅរស់ដែរ?

សុខខឿន: យាយ កៀន ។

វណ្ណៈ: យាយ កៀន ប្តីគាត់?

សុខខឿន: តា សាន ។

វណ្ណៈ: តា សាននៅរស់ទេ?

សុខខឿន: នៅ ។

វណ្ណៈ: ទី៣?

សុខខឿន: យាយ ក្នុងប៉ុន្មានគាត់ស្លាប់ហើយយាយខ្លួននោះ ។

វណ្ណៈ: ប្តីគាត់?

សុខខឿន: ប្តីគាត់យកក្រោយមិនដឹងជាឈ្មោះអី ។

វណ្ណៈ: ចុះប្តីមុន?

សុខខឿន: ប្តីមុនស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះអីគេ?

សុខខឿន: ខ្ញុំអត់ស្គាល់ផង ។

វណ្ណៈ: ទី៤?

សុខខឿន: ហ្នឹងប៉ុន្មានហើយ?

វណ្ណៈ: មើលយាយ កេន ។

សុខខឿន: យាយ គ្រឿន យាយ ក្នុង ។

វណ្ណៈ: មានពីណាទៀត?

សុខខឿន: យាយ ពូន ។

វណ្ណៈ: យាយ ពូនស្លាប់ហើយ ។

សុខខឿន: បាទ!យាយពូនស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ: បឹងអ្នកនៅរស់?

សុខខឿន: នៅរស់មានពីណាទៀត ។

វណ្ណៈ: បឹងតា ទិត្យនិងតា សាននិងនៅណាសព្វថ្ងៃ?

សុខខឿន: ថា ដូចជានៅសំឡូត ។

វណ្ណៈ: បឹងតា សាននៅសំឡូតដែរ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: បឹងមីនក្រសារកាត់ច្បាស់ដែរ?

សុខខឿន: ខ្ញុំស្គាល់ ។

វណ្ណៈ: នៅស្រុកកូមិជាមួយក្នុងមីន?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: បឹងតា សានកាលសម័យខ្មែរក្រហមកាត់ធ្វើអីដែរ?

សុខខឿន: ដឹងកាត់ធ្វើអីព្រោះ ធ្វើមេៗដឹងកាត់ធ្វើអី ។

វណ្ណៈ: បឹងថាតាចុង តា ចុងស្លាប់ហើយថាកូនប្រសាកាត់ដែរ?

សុខខឿន: កាត់ស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ: បួនថ្ងៃ?

សុខខឿន: បួនថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ: ប្រធានកាត់ឈ្មោះអីតា ចុង?

សុខខឿន: ឈ្មោះ យាយ ហោ ។

វណ្ណៈ: ស្លាប់ដោយសារមូលហេតុអីដែលតា ចុង?

សុខខឿន: កាត់ស្លាប់គេចាប់កាត់មិនដឹងអីមិនដឹងខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សុខខឿន: កាលចំបក់ហ្នឹងគេភ័យតែង ខ្ញុំនៅកោះកុងនេះ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចឹងកាលម៉ីនទៅកោះកុងហ្នឹងមានអ្នកតវ៉ាក្រៅជាមួយម៉ីនច្រើនដែលប្តូរមិនសូវមាន ទេ
កាលហ្នឹង?

សុខខឿន: មិនសូវមានផង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមានអ្នកផ្សេងៗ ទេ?

សុខខឿន: បាទ! មានតែពីរបីនាក់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីននៅកោះកុងតាំងពី៧៩ រហូតដល់ពេលណា?

សុខខឿន: ៧៩ - ៧៦ ដល់៧៧ ខ្ញុំមកនៅស្រែអំបិលនេះវិញហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលនៅកោះកុងធ្វើអីដែលកាលហ្នឹង?

សុខខឿន: កាលហ្នឹងខ្ញុំនៅជាទី៧ដល់៧ ចេញពីទី៧និងមកគេបំបែកខ្ញុំឲ្យមកនៅខាងនេសាទ ចាប់ត្រីតាមសមុ
ទ្រ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីនចេះចាប់ត្រីដែរ?

សុខខឿន: ចេះដាក់តាមទូកយើងរាយម៉ីនអីហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងមានត្រីច្រើនទេម៉ីន?

សុខខឿន: កាលហ្នឹងត្រីច្រើនមិនមែនដូចឥឡូវទេ កាលហ្នឹងវាមានខ្សែភ្លើងអក់ដូចឥឡូវណា ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សុខខឿន: កាលហ្នឹងហ៊ានតែទម្លាក់មួយម៉ោង២ម៉ោងត្រឹមកមិនរួចទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលម៉ីននៅខាងទី៧និងជួបការលំបាករឿងហូបចុកទេ តែម៉ីនមានប្រាណដឹងប្រជាជនអត់
បាយហើយត្រូវគេយកទៅសម្លាប់ម៉ីនមានប្រាណដឹងទេកាលហ្នឹង?

សុខខឿន: មានតើ តែតំបន់ម៉ីននៅហ្នឹងមិនសូវឃើញគេធ្វើបាបប្រជាជនអត់បាយអត់ទឹកចឹងទេ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សុខខឿន: កន្លែងតំបន់ម៉ីននៅហ្នឹងហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគ្នាម៉ីនមានចាប់ខ្លួនឬបាត់ខ្លួនដែរ?

សុខខឿន: ពេលម៉ីនចេញពីហ្នឹងមក មកនៅអង្គភាពបានឃើញមានសកម្មភាពគេធ្វើបាបអីចឹង គេចាប់
គេចង់អីចឹងមាន ។

វណ្ណៈ: ម៉ីនចេញមកនៅណាវិញ?

សុខខឿន: ម៉ីនចេញពីកន្លែងនេសាទនិងមក មកនៅកន្លែងកាត់ដេរ មកនៅម្តុំកង់ចល័ត ។

វណ្ណៈ: កាត់ដេរនៅកោះកុងដែរ?

សុខខឿន: បាទ! នៅស្រែអំបិល៧៧ ។

វណ្ណៈ ៧៧ ហ្នឹងមីនមកនៅស្រែអំបិលហើយ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ ស្រែអំបិលកំពតហ្នឹង?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ ស្រែអំបិលកំពតឬស្រែអំបិលកោះកុង?

សុខខឿន: ស្រែអំបិលកោះកុងយើងហ្នឹង អណ្តូងទឹកស្រែអំបិលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងកោះកុងដែល?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងមីនធ្វើអីវិញមីនមកនៅស្រែអំបិលហ្នឹង?

សុខខឿន: កាលហ្នឹងបងប្អូននិងគាត់នៅប្រធានមន្ទីរនិងទៅហើយ គាត់ហៅមីនមកពេលហៅមកចឹងគេ
មិនយកមីនមកកន្លែងកាត់ដេរនិងទេ គេយកមីនទៅដាក់កន្លែងកងចល័ត ។

វណ្ណៈ ចឹងមកស្រែអំបិលហ្នឹងមកនៅខាងកងចល័តវិញ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ កងចល័តនិងធ្វើអីខ្លះទៅ?

សុខខឿន: កងចល័តនិងគេឲ្យរែកដី ។

វណ្ណៈ ពីណាជាប្រធាននៅកន្លែងរែកដីហ្នឹង?

សុខខឿន: ឈ្មោះអីទេ ខ្ញុំភ្លេច ឈ្មោះរុន ។

វណ្ណៈ ចឹងមីននៅកងចល័តហ្នឹងលំបាកទេ?

សុខខឿន: នៅកងចល័តនិងលំបាកណាស់ បាយគេដូសឲ្យតែមួយវែកៗ កំណត់ ។

វណ្ណៈ ឈ្មោះ រុននិងស្រីប្រុស?

សុខខឿន: រុន និងស្រីទេ ប្រធានគេនៅគ្រប់គ្រងកងចល័តហ្នឹង ។

វណ្ណៈ កងចល័តមីននៅហ្នឹងមានគ្នាច្រើននាក់ទេមានរបរយនាក់ទេ?

សុខខឿន: ច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ ប្រហែលជាប៉ុន្មាននាក់ទៅ?

សុខខឿន: ប្រហែលជាចូលពាន់នាក់ទៅ ចេញចូលៗ គេដកចេញគេដាក់ចូល ។

វណ្ណៈ យ៉ាងម៉េចបានដាក់ចេញ?

សុខខឿន: ដូចថាមនុស្សហ្នឹងគេធ្វើសកម្មភាពគេធ្វើអត់បានចឹង គេដកទៅចឹងទៅណាស់ ដល់ពេលរួចគេ
យកអាថ្នីមកចឹង គេដកអាចាស់ហ្នឹងចេញចូលៗ ទៅ ។

វណ្ណៈ គេហ្នឹងគេដកយកទៅអប់រំបូកគេដកយកទៅសម្រាប់?

សុខខឿន៖ គេដកយកទៅអប់រំនៅម្តុំព្រៃនប់ កន្លែងកងចល័តធំគេហ្នឹង កន្លែងកងធំគេហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងអ្នកដែលមានសកម្មភាពអង្គការចាប់ខ្លួនយកមកព្រៃនប់?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងព្រៃនប់និងជាកន្លែងលក់ដុំ?

សុខខឿន៖ ហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ មានគុកទេ?

សុខខឿន៖ កន្លែងនិងមិនមានគុកទេ កន្លែងហ្នឹងគេដាក់អ្នកមានសកម្មភាពដូចជា គេឲ្យយើងទៅស្តូនទោះ បីយើងឈឺគ្រុនយ៉ាងម៉េចក៏គេឲ្យទៅ ដួនកាលគ្នាទៅដាច់ក្នុងទឹកស្រែអីចឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ ម៉េចបានជាមិនដឹង ដឹងតាមណា?

សុខខឿន៖ ដឹងបួនខ្ញុំមកហ្នឹង ពេលមកចឹងវាល្អចមកលេងជាមួយយើងចឹងវានិយាយថា ឯងគេឲ្យទៅកង ចល័តព្រៃនប់កុំទៅ នៅហ្នឹងនៅទៅកុំទៅកងចល័ត នៅកងចល័តនិងគេធ្វើបាបណាស់ បាយ ក៏មិនដែលស៊ីឆ្អែតដែរ ហើយទៅចុះស្នូលទឹកលិចៗខ្លួន ។

វណ្ណៈ ចឹងបួនមិនធ្លាប់ធ្វើនៅហ្នឹង?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ បួនមិនឈ្មោះអីដែរ បួនបង្កើត?

សុខខឿន៖ បួនដឹងមួយ ឈ្មោះ រឿន ។

វណ្ណៈ សព្វថ្ងៃកាត់នៅរស់ទេ?

សុខខឿន៖ ស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ ស្លាប់នៅពេលណា?

សុខខឿន៖ ស្លាប់កាលសម័យគេធ្វើបាបហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងស្លាប់នៅព្រៃនប់និងតែម្តង?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងមិនបានចូលប្តូរកងទ័ពហើយមិនស្មោះស្ម័គ្រដែលហើយមិននៅខាងស្រុកជាមួយគ្នា ម៉ុក ដែលហេតុអីបានជាកេចាប់ទុកមិនមានសមាសភាពមិនសូវល្អ មិនមកកងចល័តលុតដុំអីចឹង ?

សុខខ្លោង៖ ហ្នឹងដូចជាតាមរយៈម៉ែងហៅឲ្យមកនៅកាត់ដេរស្រែអំបិលហ្នឹងដល់ហើយអាអ្នកវាខូចហ្នឹងវា
មិនយកខ្ញុំមកដាក់កន្លែងខ្ញុំទេ វាមកយកខ្ញុំមកដាក់កន្លែងចល័តយកខ្ញុំទៅទុកយុំមួយខែបានបងខ្ញុំ
រកដំណើរខ្ញុំនៅកន្លែងកន្លែងចល័តហ្នឹងឃើញ ។

វណ្ណៈ៖ បងម៉ែងឃើញឈ្មោះអីដែរ?

សុខខ្លោង៖ ឈ្មោះទូច ។

វណ្ណៈ៖ បងបង្កើត?

សុខខ្លោង៖ បងដឹងមួយបង្កើតហ្នឹង ដល់ហើយកាត់ចេះតែបាត់ខ្ញុំរកអត់ឃើញដើររកខ្ញុំរកអត់ឃើញ
ហើយខ្ញុំគេមិនឲ្យដើរទៅណា ឲ្យនៅតែដល់ម៉ោងរែកដីចេញពីរែកដីហូបបាយពេលសម្រាក
បន្តិចបន្តួចហ្នឹងគេឲ្យសម្រាកនៅក្នុងផ្ទះចេញមករែកដីតែម្តងអត់មានឲ្យដើរទេ ។

វណ្ណៈ៖ ជាកាត់ប្រធានកាត់ដេរនៅហ្នឹង?

សុខខ្លោង៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ បឹងកាត់ចង់យកម៉ែងមកកន្លែងកាត់ដេរដើម្បីឆ្ងាយស្រួល?

សុខខ្លោង៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែម៉ែងមិនបានមកទេ?

សុខខ្លោង៖ មិនបានមកទេ គេយកខ្ញុំមកទុកនៅកន្លែងចល័តហ្នឹងមួយខែ ។

វណ្ណៈ៖ បឹងមួយខែក្រោយមកបានកាត់រកឃើញ?

សុខខ្លោង៖ បាទ! រកខ្ញុំឃើញបានខ្ញុំបានចូលមកនៅកន្លែងកាត់ដេរហ្នឹងវិញ ។

វណ្ណៈ៖ បឹងកន្លែងកាត់ដេរហ្នឹងអត់មានលំបាកទេ?

សុខខ្លោង៖ កាត់ដេរហ្នឹងអត់លំបាកទេ ។

វណ្ណៈ៖ បឹងកាត់ដេរតាំងពី៧/៧/រហូតដល់រត់តែម្តង?

សុខខ្លោង៖ បាទ! មកនៅកាត់ដេរហ្នឹងស្រួលតែមួយរយៈ ដែលហ្នឹង ដល់ពេលរកាំកូលគ្នាគេដកបងខ្ញុំបាត់
ទៅមានឈ្មោះយាយ ណានកាត់មកគ្រប់គ្រងហ្នឹងកាត់ដូចរាងសកម្មភាពមិនល្អដែលធ្វើបាប
អ្នកកាត់ដេរហ្នឹងដែលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បងទូចហ្នឹងគេដកកាត់ទៅណា?

សុខខ្លោង៖ គេដកកាត់ទៅកន្លែងចល័តៗ គេដកកាត់ទៅបាត់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ មិនដឹងថាទៅណាទេរាល់ថ្ងៃ?

សុខខ្លោង៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រហែលជាគេសម្លាប់កាត់ដី?

សុខខឿន៖ អត់ទេ ដល់ក្រោយមកពួកវាដឹងថាគាត់ទៅនៅកំពង់ធំ ពេលដែលគេដកគាត់ហ្នឹងគាត់អត់មាន
ប្រាប់ខ្ញុំថា គេដកគាត់ទៅនៅនេះទៅនៅនោះទេ ដល់ក្រោយមកពួកវាដឹងថាគាត់ហ្នឹងទៅនៅកំពង់ធំ
ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបាត់ហួតទៅ?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់ពេលចូលយាយ ណានិញកាចទេ?

សុខខឿន៖ កាចណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ យាយ ណាហ្នឹងមកពីខាងណាវិញ?

សុខខឿន៖ យាយ ហ្នឹងមិនដឹងនៅស្រុកកំណើតណា ខ្ញុំទើបមកនៅហ្នឹងពេលយើងដាំដំឡូងដាំអីទៅវាជ្រុក
ព្រៃវាមិនមកស៊ី ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខខឿន៖ ចឹងបាត់បែកពួកខ្ញុំកំលាំងចេញពីទីតមកនៅហ្នឹងមាន៣៥ នាក់ទូទៅយាមដំឡូងជ្រុកហ្នឹងដល់
ពេលយាមវាអត់ឈ្នះវាស៊ីដល់ពេលគេទៅពិនិត្យតាមដានទៅវាឃើញជ្រុកស៊ីដំឡូងទៅគេថា
គេប្រើឲ្យមកយាមជ្រុកម៉េចបានឲ្យជ្រុកចូលស៊ីដំឡូង ដល់យើងខ្ញុំឆ្លើយថាអីឯងចេះតែ
និយាយបើព្រៃប៉ុណ្ណាណាមនុស្សពីរបីនាក់ទៅយាមជ្រុកយ៉ាងម៉េចឈ្នះ វាចូលមកវាចូលបាន
បាត់ហើយយើងយាមយ៉ាងម៉េចឈ្នះ យប់នាំគ្នាដេកហើយវាចូលមកយើងម៉េចដឹង ដល់ព្រៃ
លីមឡើងដើរលុកមកបានឃើញវាស៊ីគេថាយើងហ្នឹងសកម្មភាពមិនល្អ អីចឹង ។

វណ្ណៈ៖ តាមពិតជ្រុកស៊ីសោះ?

សុខខឿន៖ បាទ! ជ្រុកឈ្នួសហើយយកយើងមកដុតស៊ីអាក្បាលៗហ្នឹង ដុតស៊ីគេថាឲ្យយើងទៀតគេ
មិនឲ្យយើងយកមកហូបទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

សុខខឿន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលជ្រុកស៊ីចឹង គេធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅមិនអ្នកយាមប៉ុន្មាននាក់ហ្នឹង?

សុខខឿន៖ ពេលចឹងគេឈប់ឲ្យយើងទៅយាម ឈប់ឲ្យយើងទៅយាមថា យើងហ្នឹងសកម្មភាពមិនល្អទេ
គេឈប់ឲ្យទៅយាមជ្រុក យាមនៅឲ្យជ្រុកចូលស៊ីដំឡូងក៏ពួកខ្ញុំហ្នឹងឈប់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេអត់យកទៅណាសកម្មភាពអីទេ?

សុខខឿន៖ អត់ដឹង តែគេនៅតាមដានយើង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតាមដានយើងទៀត?

សុខខ្លោង៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែគេដឹងថាជ្រុកមែនដែរ?

សុខខ្លោង៖ បាទដឹងថាជ្រុកហើយយើងម្តងចឹងចុះដូចខ្ញុំដូចជាអត់សូវនេះចឹង ដំឡូងជ្រុកឈូសចឹងសល់
ចឹងយើងយកមកដុតចឹង គេមកឃើញយើងដុតដំឡូងស៊ីហ្នឹងគេថាយើង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីននៅហ្នឹងរហូតដល់រត់៧៧តែម្តង?

សុខខ្លោង៖ បាទ!ខ្ញុំនៅកាត់ដេរហ្នឹងរហូត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនកាលហ្នឹងអត់មានឋានៈអីទេ?

សុខខ្លោង៖ ខ្ញុំអត់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅកម្មករ?

សុខខ្លោង៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេអត់មានបញ្ជូនមីនទៅខេត្តណាផ្សេងទៀតទេ?

សុខខ្លោង៖ គេបញ្ជូនកងខ្ញុំបំបែកពីកងទ័ពចេញពីកាត់ដេរហ្នឹងដកបងៗ ទៅនៅកងចល័តទៅ ខ្ញុំតវ៉ាថាមិន
ឲ្យដកថាតែដកបងៗ ហ្នឹងទៅទៀតគេធ្វើបាបយើងចឹង ពួកខ្ញុំថាកាត់ខុសអីដកកាត់ទៅនៅកង
ចល័តខ្ញុំតវ៉ាចឹង ។

វណ្ណៈ៖ តវ៉ាឲ្យពីណាគេ?

សុខខ្លោង៖ តវ៉ាឲ្យបងៗ រំលាយពីទ័ពមកកាត់ដេរហ្នឹងទាំងអស់គ្នាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សុខខ្លោង៖ តែកាត់ហ្នឹងជាបាសុំគ្រប់គ្រងយើងអ្នកមកកងជាមួយគ្នាចឹង គេដកបងៗ បីបួននាក់ហ្នឹងទៅ
នៅកងចល័តពួកខ្ញុំមិនឲ្យទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនឲ្យទៅនៅហ្នឹងទាំងអស់គ្នាទៅ?

សុខខ្លោង៖ អត់ឲ្យទៅដល់ហើយគេប្រជុំចឹងពួកខ្ញុំ តវ៉ាថាកាត់ខុសអីបានជាដកកាត់ទៅនៅកងចល័ត បើ
ខុសអីខុសអីបងៗនិយាយទៅ អ្នកនេះខុសចេះខុសចុះទៅ អាចដកទៅនៅកងចល័តអីទៅ
វាអស់ចិត្តហើយ ស្ងាត់ៗគ្នាអត់មានខុសអីដឹងដកគ្នាទៅនៅកងចល័ត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមីនហ៊ានតវ៉ាចឹង?

សុខខ្លោង៖ ហ៊ានតើ ។

វណ្ណៈ៖ តា វ៉ាជាមួយយាយ ណានហ្នឹង?

សុខខ្លោង៖ ហ្នឹងហើយ តាវ៉ាជាមួយយាយ ណានហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ហើយយាយ ណានថាយ៉ាងម៉េចទៅ?

សុខខ្មៅ៖ យាយ ណានថា ពួកដែលមានជីវិតអីខុសស្លឹកដែលអត់ជីវិតដែរ ខ្ញុំថាចុះគាត់នៅតែដេរទាំងអស់ គ្នាហ្នឹងគាត់មានធ្វើអីខុសដងហ្នឹង ។ ហើយមីងឯងយកគាត់ទៅដាក់នៅក្នុងចល័តគាត់នៅក្រប ក្រុងខ្ញុំប៉ុណ្ណឹងហើយអីឯងធ្វើបាបខ្ញុំប៉ុណ្ណឹង ។ ចុះបើគាត់ទៅទៀតអីឯងធ្វើបាបខ្ញុំយ៉ាងម៉េច ទៅនាំគ្នាថាចឹង ដល់ហើយពេលស្ងាត់ៗលួចដកពួកហ្នឹងទៅអស់ ។ លួចដកទៅទាល់តែបាន លួចដកបងៗ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីងនៅជាមួយគាត់ទៀតទៅ?

សុខខ្មៅ៖ បាទខ្ញុំនៅជាមួយយាយ ណានហ្នឹងរហូតដល់ពេលហើយមិនពួកខ្ញុំហ្នឹងបងៗ និយាយចឹងបងៗ គាត់ទៅបាត់ចឹងឡានគេមកយកគាត់ហ្នឹង ឡានកង់តារនើមួយធំនៅហ្នឹងគ្នាខ្ញុំ៣៦ នាក់ហ្នឹងកំពង់ តែដេរហ្នឹងនាំគ្នារត់ឡើងឡានទាំងអស់រត់តាមគាត់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងយ៉ាងម៉េចទៅ?

សុខខ្មៅ៖ ដល់ពេលរត់តាមគាត់នឹងទៅយាយ ណានហៅទ័ពស្រុកហ្នឹងមកចាប់ពួកខ្ញុំ តែពួកខ្ញុំកាលហ្នឹង នៅមានកាំភ្លើងក្របដៃ ពេលហ្នឹងគេដកមកពួកខ្ញុំក៏មកវិញឈរនៅដុះហ្នឹង គេដកកាំភ្លើងដក អីអស់ហើយ ខ្ញុំថាដកៗទៅកាំភ្លើងមានធ្វើអី ទោះអីឯងថាពួកខ្ញុំក្បត់ក៏ថាបានដែរ ។ បើខ្ញុំ យាមជ្រូកប៉ុណ្ណឹងថាខ្ញុំយាមមិនឈ្នះជ្រូក អ្នកណាយាមជ្រូកឈ្នះនោះជ្រូកព្រៃ ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងជ្រូកច្រើនសត្វច្រើនសម្បុរ?

សុខខ្មៅ៖ បាទដល់ពេលរួចគាត់ធ្វើសំនើរទៅលើទៀតថា ពួកខ្ញុំក្បត់លួចរត់តាមគ្នាទៅណា ទៅក្នុង ចល័តអីណា ដកចឹងគេដកពួកខ្ញុំឈប់ឲ្យដេរដល់ហើយគណៈតំបន់នៅព្រៃបង្កើតមកប្រជុំមក ដោះស្រាយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីងមានស្គាល់គណៈតំបន់ហ្នឹងទេ?

សុខខ្មៅ៖ ឈ្មោះតា អីខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះបាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ព្រៃបង្កើតនៅតំបន់ប៉ុន្មានមីលមានជីវិតទេ?

សុខខ្មៅ៖ ព្រៃបង្កើតតំបន់ប៉ុន្មាន មីលដូចជាអត់សូវចាប់អារម្មណ៍ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងភូមិភាគអីមីងមានជីវិតទេ?

សុខខ្មៅ៖ ភូមិភាគអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេឲ្យមីងបន្តនៅដេរហ្នឹងដដែលឬមួយគេឲ្យមីងទៅណា?

សុខខ្មៅ៖ គេឲ្យនៅកាត់ដេរហ្នឹងរហូតទាល់តែកាត់៧៧ហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ យាយ ណានហ្នឹងក៏នៅហ្នឹងដែរ?

សុខខ្មៅ៖ យាយ ណានក៏នៅហ្នឹង តែក្រោយមកគេចាប់គាត់បានពីរថ្ងៃយើងរត់ហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ: ចឹងយាយ ណនគេចាប់ដែរ?

សុខខឿន: បាទ! គេចាប់ គេដកគាត់យកទៅបាត់ ចាប់ហើយកាលហ្នឹងគេមិននិយាយថាចាប់និយាយថា
ដក កូនឡានសម្រាប់ដឹកមនុស្សចូលមកកន្លែងហ្នឹង មកកន្លែងដូះហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: គាត់អ្នកនៅខាងណាយាយ ណនហ្នឹង?

សុខខឿន: យាយហ្នឹងមិនដឹងជាស្រុកណា យាយហ្នឹងនៅកំពតឬនៅណាទេនេះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងភាគច្រើនឲ្យតែឃើញកូនឡានចូលទៅចឹងដឹងថាចាប់ហើយ?

សុខខឿន: អាឡានអាស្រ័យហ្នឹងឲ្យតែចូលទៅកន្លែងណាដឹងថាយកមនុស្សកន្លែងហ្នឹងតែម្តង ឡានអា
ស្រ័យចាប់មនុស្សហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ស្តាល់ចឹងតែម្តង?

សុខខឿន: បាទ! ឲ្យតែឃើញកូនឡានឃើញកូនឡានចេញទៅចឹងមកវិញដឹងថា ។

វណ្ណៈ: ចឹងមីននៅកន្លែងគាត់ដេរហ្នឹងមីនហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ដែលទេ?

សុខខឿន: ហូបចុកអត់អីទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមីនមានដឹងប្រជាជននៅជាយា ហ្នឹងនៅតាមសហករណ៍អីហូបចុកយ៉ាងម៉េចដែរ?

សុខខឿន: នៅតាមហ្នឹងហូបវេទនាដែលហ្នឹង បាយសម្បត្តិស្នាស្នាតែប្រលិត ស្នាតែច្រាច់មានម្ហូបអីហូប ។

វណ្ណៈ: ចឹងទោះបីមានត្រីច្រើនក៏គេមិនឲ្យហូបច្រើនដែរ?

សុខខឿន: បាទ! មានត្រីច្រើនយ៉ាងម៉េចក៏គេមិនឲ្យហូបដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមីនពេលរៀនណាមចូលមកនៅឆ្នាំ៧៧ យ៉ាងម៉េចបានជាមីនមិនរត់មករកស្រុកកំណើត
កាលហ្នឹង?

សុខខឿន: រកដូររត់មកមិនឃើញ ចេះតែរត់តាមព្រៃតាមផ្លូវតាមទីពេកចឹងរហូត ម្យ៉ាងខ្លាចយួនចាប់
ដងរត់តាមស្រុកចេះតែរត់តាមព្រៃទៅ ។

វណ្ណៈ: មីនខ្លាចយួនដែរ?

សុខខឿន: ខ្លាច ។

វណ្ណៈ: មីនរត់មកតាមដូរហ្នឹងមីនជួបការលំបាកយ៉ាងណាខ្លះ ហើយមានឃើញមនុស្សស្លាប់តាមដូរ
ជាយាដែរយ៉ាងម៉េចមីនមានដែលជួបប្រទះទេ?

សុខខឿន: វេទនាណាស់ រត់ចូលព្រៃនោះ តើរត់រាប់ខែរាប់ឆ្នាំមិនដែលមានអីហូប យើងហូបតែកប
ឈើកបស្តៅកបអីកបអីដែលយើងហូបបានចេះតែហូបទៅអត់ទាំងអំបិលអត់ទាំងអី ។

វណ្ណៈ: ដែលហូបស្លឹកឈើទេ?

សុខខ្មៅន៖ ហូបអាស៊ីកខ្សៅវាៗត្រូវតែគេថាហូប ហូបស្លឹកម្កាក់អីហ្នឹងដូចៗ ហ្នឹងយើងចេះតែហូបទៅគល់ចែក គល់អីហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះយើងមិនរត់ក្បែរៗ ភូមិទៅមានម្ហូបមានអាហារខ្លះ?

សុខខ្មៅន៖ ចុះយើងស្រីៗដឹងធ្វើម៉េចបានដូចជាគោក្របីលែងក្នុងព្រៃយើងធ្វើអត់បានហូបទេ យើងអត់ ហ៊ាន អត់ហ៊ានបាញ់វាធំៗចឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជួបដែលតែយើងអត់ហ៊ាន?

សុខខ្មៅន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមានស្លាប់ទេ ពេលរត់ពេលអីហ្នឹង?

សុខខ្មៅន៖ មានស្លាប់តែយើងមិនស្គាល់មនុស្សណាស់ ជួនកាលយើងដើរដឹកដំឡូងអីចឹងឃើញស្លាប់ តាមថ្នល់តាមដូរព្រៃអីចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនមានភ័យទេ ឃើញមនុស្សស្លាប់តាមព្រៃអីចឹង?

សុខខ្មៅន៖ ភ័យខ្លះចុះពេលខ្លះខ្លះដល់ពេលចឹងទៅលែងខ្លះអីចឹងទៅដឹកដំឡូងអីលែងខ្លះទៅតែឯង ចេះតែទៅហើយជួនកាលទៅចឹងអត់មានមនុស្សស្លាប់ទេ ស្រាប់តែមកវិញឃើញមនុស្ស ស្លាប់តាមដូរ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះមានអ្នករត់មកបន្តបន្ទាប់គ្នាទៀត?

សុខខ្មៅន៖ បាទ! មកបន្តបន្ទាប់ ។

វណ្ណៈ៖ និយាយចឹងពេលរត់រៀតណាមចូលហ្នឹងមានឆាប់មនុស្សច្រើនទៀត?

សុខខ្មៅន៖ មានឆាប់ច្រើនទៀត មានឆាប់ច្រើនណាស់ មិនបង់គេមិនថាមែក មិនថាប្អូនគេទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលឃើញមនុស្សច្រើនចឹងមិនកាន់តែនឹកដូចដែលប្អូនយាយឃើញម៉េច?

សុខខ្មៅន៖ នឹកណាស់ រត់ស្វែងរកតែបងប្អូនមែនដែលតែមិនបានជួប អ្នកស្រុកភូមិក៏អត់មានជួប មិនរត់មកនៅម្តុំថ្នល់ថ្មីអីនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលដល់ព្រំដែនមិនមានបានជួបជុំគ្នាបង្កើតជាកងដឹកជញ្ជូនមានកាកបាទក្រហមមក ឆ្លៀតណាមិនមកដល់ព្រំដែនបានទទួលម្ហូបអាហារឡើងវិញ?

សុខខ្មៅន៖ មកដល់៨០ - ៨១ ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៨០ - ៨១ ហើយ?

សុខខ្មៅន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៨០ - ៨១ ហ្នឹងមិនរត់មកដល់ណា?

សុខខ្មៅន៖ មកដល់ថ្នល់យើងនេះ ។

វណ្ណៈ: ថ្មជាហ្នឹងនៅជាប់ថៃ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងម៉ីអត់មានទៅខាងម៉ាឡៃទេ?

សុខខឿន: អត់ដឹង ។

វណ្ណៈ: សំឡូត ម៉ាឡៃ?

សុខខឿន: អត់ ។

វណ្ណៈ: អន្លង់វែងអីអត់មានទៅខាងហ្នឹងទេ?

សុខខឿន: អត់ ។

វណ្ណៈ: ទៅថ្មជាដល់ពេលណាទៅ?

សុខខឿន: នៅថ្មជាវហូត នៅថ្មជាដល់ពេលរួចម៉ីហ្នឹងមកនៅកងដឹកជញ្ជូនវិញ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលហ្នឹងម៉ីចូលកងដឹកជញ្ជូនហើយ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ម៉ីមានក្រុសារនៅពេលហ្នឹង?

សុខខឿន: ម៉ីនៅឆ្នាំ៨៥ នេះហើយ ទើបមានដែលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីនៅដឹកជញ្ជូនមានក្រាប់មានអង្ករអីហ្នឹង?

សុខខឿន: មានក្រាប់មានថ្មពេទ្យមានអង្ករ ។

វណ្ណៈ: យកទៅឲ្យយុវជនទៅវិជាមួយត័ព្យភណ្ឌ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងស្រីៗ គេមានឲ្យកាន់កាំភ្លើងឡើងវិដែរ?

សុខខឿន: កាលពីមុនកាន់កាំភ្លើងតើ តែក្រោយមកមានដឹកជញ្ជូនចឹងបានគេឈប់ឲ្យកាន់កាំភ្លើង គេឲ្យស្រីៗដឹកជញ្ជូនវិញ ។

វណ្ណៈ: ចឹងប្រុសៗឡើងវិ?

សុខខឿន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ម៉ីមានភ័យទេពេលឡើងវិជាមួយភ្នំភណ្ឌមួយសារទៀត?

សុខខឿន: ភ័យតើ ប៉ុន្តែយើងមិនដែលវិទេ តែយកក្រាប់ទៅដូចជាយើងទៅវិទល់មុខគ្នាដែលហ្នឹងខ្លាហាណ៍ថា យើងជញ្ជូនក្រាប់ចឹងទៅយួនវាអត់ទាន់មកទេណា ពេលយើងទៅហួសមួយម៉ោងពីរម៉ោងពេលយើងត្រឡប់មកវិញ គេព័ទ្ធពីក្រោយជាប់ហើយ ។ ចឹងយើងនៅទល់មុខជា

មួយទ័ពនៅនឹងមុខនឹងដួចតែគ្នានឹង ។ ពាល់តែវែបើកដូរវែបើកអីបាន បានយើងចេញមករួច
ចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ជួនកាលយើងដើរចូលទៅអត់ទាន់មកទេ?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ដល់មកវិញ ឃើញ?

សុខខឿន៖ វាស្អាតយើងបាត់ ។

វណ្ណៈ៖ យើងឃើញអត់ហ៊ានមកទៀតទេ?

សុខខឿន៖ យើងអត់ហ៊ាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលនឹងនៅថ្មប្រាំ ឬអី ប្រធាននៅកងពលពិណាកេ?

សុខខឿន៖ កាលនឹងអត់មានកងពលកងអីដឹង មនុស្សរតាតរតាយនៅលែងមានអង្គភាពបាត់ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះដល់ក្រោយៗទៀតនោះ?

សុខខឿន៖ ដល់ពេលក្រោយៗមក យើងដើរៗនៅ ខ្លាហរណ៍ថាគេចង់ប្រមូលមនុស្សឡើងមកព្រំដែន
ចឹង គេដើមប្រមូលមនុស្សចឹង ។ ថាម៉ាកន្លែងនឹងមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ កន្លែងនោះមាន
មនុស្សប៉ុន្មាននាក់ ។ ចឹងខាងអង្គការនឹង គេឲ្យប្រមូលមនុស្សឡើងទៅព្រំដែន ។ ចឹងចេះដើរ
ប្រមូលគ្នាមកទ័ពព្រំដែនឡើងទៅប្រមូល ។ ដល់ប្រមូលបានគ្នា៥០ - ៦០ នាក់ ឡើងមក
ម៉ាសារចឹងទៅ ។ ហើយអ្នកពីនេះទៅគេបញ្ជូនអង្គរដាក់ស្រាក់ៗ សម្រាប់ឲ្យយើងឡើងពីនឹង
ទៅ ហូបតាមដូរអីចឹង ។

វណ្ណៈ៖ តែក្រោយមកទៀត ឆ្នាំ៨០ ជាងអាចមានជាងកងពល កងអីហើយខាងនឹង?

សុខខឿន៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ ពិណាក្របក្រងថ្មដា បើនៅខាងសំឡូតដូចតាហ្សង តាកន តាអីចឹង?

សុខខឿន៖ នៅនោះតាសេង នៅកោះកុង ។

វណ្ណៈ៖ ថ្មដានឹង?

សុខខឿន៖ បា! តាសេង តាអីម ។

វណ្ណៈ៖ អានឹងតាតឆ្នាំ៨០ ជាង តាតដឹកនាំ?

សុខខឿន៖ បា! អានឹង៨០ ជាង ។

វណ្ណៈ៖ តាសេង តាអីម សព្វថ្ងៃតាតនៅទេ?

សុខខឿន៖ តាតស្លាប់អស់ហើយ ។ តាអីមដូចនៅ តាសេងស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ស្លាប់មូលហេតុអី?

សុខខឿន៖ ស្លាប់ឈឺ ។ ប៉ុន្តែគាត់ដូចនៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះក្រោយៗមកទៀត មានពីណាទៀត?

សុខខឿន៖ ក្រោយៗមកទៀត ដឹង មានគេទៀត ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបែកពីនឹងមកហើយនឹង បែកមកនៅជាមួយ
អង្គភាពតាបូរណវិញ ។

វណ្ណៈ៖ តាបូរណវិញ?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ តាបូរណ ប្រធានកងពលប៉ុន្មាន?

សុខខឿន៖ គាត់ប្រធានដឹកជញ្ជូន ហ្នឹងអត់មានកងពលដល់ គាត់ដឹកជញ្ជូន មកកន្លែងខាងនិរតីនេះ ។

វណ្ណៈ៖ តាបូរណនឹងប្រធានដឹកជញ្ជូន?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះតារ៉ែន តាអី?

សុខខឿន៖ តារ៉ែន នឹងគេ គាត់ខាងទ័ព ។

វណ្ណៈ៖ ទ័ពគាត់កាន់នៅខាងនឹងដែរ ឬចាំនឹង?

សុខខឿន៖ អត់ទេ ខាងដូចមួយ ដូចអី អូរទី១ហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះតាសេង តាអ៊ុមនឹង កងពលទីប៉ុន្មាន?

សុខខឿន៖ កងពលទី៣ ។ ហ្នឹងទ័ពគេ បើដឹកជញ្ជូនដូចអត់មាន ។

វណ្ណៈ៖ តារ៉ែនកងពលទី១ ?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែគាត់នៅខាងកោះកុងដែរ?

សុខខឿន៖ បា! គាត់នៅនឹង ។ មនុស្សធ្វើកំនើតល្អ ដល់ពេលស្លាប់ទៅវេទនាណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ម៉េចចឹង?

សុខខឿន៖ ដូចតារ៉ែននឹង គាត់ធ្វើបាបប្រជាជន គាត់ធ្វើបាបចិត្តគេខ្លាំង ដល់ពេលគាត់ស្លាប់ទៅវេទនា
ណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ តារ៉ែននឹង គាត់ធ្វើបាបប្រជាជនពេលណាមក?

សុខខឿន៖ កាល៨០ ៨១នឹង គាត់ដាក់កាំភ្លើងដើរបាញ់តាមភូមិ តាមអី បាញ់មាន់ បាញ់ទា ប្រជា
ជនបណ្តោយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីងជឿថាកម្មពៀរមានមែន?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំជឿ ។ តារ៉ែននឹងស្រីក៏ស្រី ចាប់ស្រីយកទៅខ្លាំងនឹងតានោះ ។

វណ្ណៈ៖ អត់ខ្លាចតាម៉ុកទេ?

សុខខឿន៖ គាត់អត់ខ្លាចទេ កាលនឹងគាត់នៅមុខជួរម៉ូដូដារនេះដូចមួយ ។

វណ្ណៈ៖ ក្រែងគាត់កូនប្រសារតាម៉ុក គាត់មានប្រពន្ធ?

សុខខឿន៖ គាត់កូនប្រសារមានប្រពន្ធ តែប្រពន្ធទុកដោយឡែក ហើយគាត់នឹងអាងតែមេទ័ពអាងមេ ទាហានចិន ស្រីគាត់ធ្វើដូះគាត់ចូលឲ្យជ្រៅ គាត់ឲ្យនិរសាដើររាស ស្រីណាដឹកជញ្ជូនស្អាតៗ យកទៅឲ្យគាត់អស់ហើយ ។ ចិនបានថាគំនិតគាត់ ថាមនុស្សស្រីៗស្អាតៗសម្រាប់តារ៉ែន ហ្នឹងទេ នឹងសំណាងអ្នកដឹកជញ្ជូនពីមុន ។ ដល់ពេលគាត់ស្លាប់ទៅ គាត់វេទនាណាស់ មុននឹង ស្លាប់នឹងរាប់ខែ គាត់ស្រែកៗម៉ាយប៉ា គ្មានអ្នកណាបានដេកទេ ។ ពួកខ្ញុំមិនដែលទៅមើល គាត់ឈឺ និរសាគាត់ហៅឲ្យទៅ ខ្ញុំមិនទៅទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចិនបើគេស្រីៗដឹកជញ្ជូនស្អាតៗ បើគាត់ស្រឡាញ់អត់រួចខ្លួនទេចិន?

សុខខឿន៖ អត់រួចខ្លួនទេ ដឹងបានគាត់នឹងម្នី ។

វណ្ណៈ៖ ចុះមានអ្នកណាសម្លាប់ខ្លួនដោយសារគាត់ ដូចជាគាត់ធ្វើបាប ស្លាប់ខ្លួន?

សុខខឿន៖ មានតើបួន ។

វណ្ណៈ៖ នៅណា? ដូចជាគាត់ធ្វើបាបអីចឹងទៅ ក៏តូចចិត្តតូចអីស្លាប់ មានដែរ?

សុខខឿន៖ មានតើ ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែមិនអីអត់អីទេ រួចខ្លួន?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំអត់អីទេ

វណ្ណៈ៖ ហើយគេថាតារ៉ែននឹង បាញ់សត្វព្រៃសត្វអីណា?

សុខខឿន៖ ហេ! អាណិតតាបូរណាទេ ។

វណ្ណៈ៖ តាណាថាចេះហៅសត្វហៅអីទៀត តាបូរណានឹងមែន?

សុខខឿន៖ តាបូរណា ។

វណ្ណៈ៖ គាត់ចេះហៅសត្វម៉េច?

សុខខឿន៖ គាត់ចេះអីម៉េច ប៉ុន្តែគាត់ត្រៀមសត្វមកដូចជាគាត់ដឹកជញ្ជូនចិន ក្នុងម៉ាដើង មុននឹងគាត់ ពេលសម្រាក គាត់ថាពួកយើងចង់ស៊ីសត្វអី ចង់ស៊ីដំរី ស៊ីប្រើស ហើយចង់ខ្ចីញ គាត់ថា ចិន ។ ដល់ហើយពួកនឹងថា គ្នាដូចប្រើណាស់ ដាក់ដំរីមួយទៅ គាត់ទៅហើយ គាត់ទៅម៉ា ម៉ោង២ម៉ោង ពួសរកាំភ្លើង ម៉ាសនុះគាត់មកវិញ គាត់ឲ្យទៅវះសាច់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចិនគាត់អ្នកបាញ់ផ្ទាល់?

សុខខឿន៖ បា! គាត់អ្នកបាញ់ផ្ទាល់ខ្លួនឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចង់ហូបសត្វអី បានសត្វនឹង?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ តែក្រោយមកគាត់ស្លាប់ដែរ?

សុខខឿន៖ ក្រោយមកគាត់ស្លាប់ៗមុននឹងស្លាប់នឹង គាត់ទៅបាញ់សត្វ ហើយកាលនឹងទាហានឡើង ដឹង ទាហានដែរតើ ទៅនឹងឲ្យប្រុងប្រយ័ត្នផង អ្នកកងការពារនឹង ។ ដល់ថ្ងៃនឹង គាត់តាបាញ់ដំរី នឹង ដំរីនឹងឈប់អស់ម្នាក់ៗ គាត់បាញ់ដំរី បើគាត់ចំឡែកបាញ់ដំរីអត់ដួលចឹងទេ ។ នេះដំរី បាញ់ទាំង២ឈប់ លុតជង្គង់ ហើយយកអាប្រមោយវាវិនិបុកដីចឹង បាញ់មួយទៀតក៏ចឹង ទៀត លុតជង្គង់ក្រិប យកអាប្រមោយវាបុកដី ហើយបានដួលចេះ ។ គាត់ដើរមកវិញ គាត់និយាយថា អីហា! អញបាញ់សត្វម៉ាសារនេះដូចរៀងម៉េច ដូចរៀងមិនស្រួលសោះ មានកើទហេតុអីមួយ ។ ដល់ថ្ងៃនឹង ដេកឆ្ងល់សត្វនឹងឡើង២ថ្ងៃ ។ ហើយទាហានយួនវា ត្រៀមដូរ ទាហានវាឡើងវាត្រៀមដូរយើងដើរនឹង ។ ដល់ពេលហើយ គាត់ថាចឹង ព្រលឹមឡើងគាត់ហៅពួកកងពិសេសដើរ ។ ចុះកាលនឹងមិនរៀបចំពួកពិសេស ពួកអី ការពារអ្នកដឹកជញ្ជូននោះពូ ។ ចឹងហៅមកថា ហែងម៉ាក្រុមដើរដាច់១០០ម៉ែត្រៗ ពី កម្លាំងធំចឹងទៅ ហើយក្រុមការពារក្រោយការពារឲ្យឆ្ងាយពីកម្លាំងធំ ។ ចឹងដល់ពេលទាហាន អាយួននឹង អាកងការពារទៅមុខវាមានបាញ់អី វាឲ្យរួចខ្លួនចឹង ។ វាដឹងហើយ ចាំបាញ់ កម្លាំងធំ ។ ដល់ពេលដូរ២ ដូរទី១ យួនត្រៀមនេះ ដូរទី២ វាអត់ត្រៀមទេ ដល់ពេលអា ដូរវាអត់ទៅៗដូរទី២នេះ ។ ដល់ពេលកម្លាំងវាដើរបែកខ្វែកគ្នា២ ម៉ាឡែនទៅនេះៗ ដល់ ពេលគាត់នាំកម្លាំងខ្សែទី២ទៅចេះ គាត់នាំទៅមុខគេ យួនបាញ់ស្លាប់នៅនឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះស្លាប់ប៉ុន្មាននាក់ យួនបាញ់?

សុខខឿន៖ ស្លាប់៣នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំណាដែរស្លាប់?

សុខខឿន៖ ៨០ ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ហា! ឆ្នាំ?

សុខខឿន៖ ឆ្នាំ៨០ ប៉ុន្មាន បងបុរាណស្លាប់ ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ឺនការនៅ មិនទាន់ការទេ?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំមិនទាន់ការផង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៧ បានម៉ាឆ្នាំ ។ ចុះ៨០អី ៨១ ៨២អីយ៉ាងម៉េច?

សុខខឿន៖ អាច៨៣ គាត់ស្លាប់នឹងនោះ ។

វណ្ណៈ អាយុខ្លីដែរ?

សុខខឿន៖ គាត់បាញ់សត្វច្រើនពេក ។

វណ្ណៈ ចឹងអានីក៏កម្មពៀរដែរ?

សុខខឿន៖ បា! អានីក៏កម្មពៀរ សម្រាប់គេ ។

វណ្ណៈ គាត់នៅក្មេងដែរ?

សុខខឿន៖ គាត់នៅក្មេងជាងគាត់(វណ្ណៈ)ទៀត ។ ប៉ុន្តែគាត់ដោះស្រាយដំណាំ គាត់ដោះស្រាយធុរណាស់ គាត់អត់មាន ។

វណ្ណៈ បើតារ៉ែនអានីក៏បានគាត់សាហារវ៉ែន?

សុខខឿន៖ បា! តារ៉ែន គាត់សាហារវ៉ែន ។

វណ្ណៈ ឲ្យតែស្រីៗ គឺអត់រួចពីគាត់?

សុខខឿន៖ អត់រួចទេ ។

វណ្ណៈ ដល់ពេលគាត់ស្លាប់ ឈឺម៉ែចរវើរវាយម៉ែច?

សុខខឿន៖ តារ៉ែនៗ គាត់មុននឹងនេះ គាត់ទៅចូលយកពន្លឺពស់ ពន្លឺអីនៅដីថៃទៀត ។

វណ្ណៈ ពន្លឺពស់អី?

សុខខឿន៖ ពន្លឺពស់នៅរូង ។

វណ្ណៈ ពស់វែក?

សុខខឿន៖ បា! នៅរូងវត្តនឹង ដល់ហើយតារ៉ែននឹងបញ្ជូននិរសាឲ្យទៅយក ដល់ពេលនិរសាអត់ហ៊ានទៅ យក គាត់បរឡានចូលទៅយកខ្លួនឯងម្តង ពន្លឺពស់ ។ ពេលចូលទៅយកចឹង ក្រាន់តែយក ពស់នឹងមកស្មារហូបហើយ គាត់ចាប់ផ្តើមឈឺពោះទៀត ។

វណ្ណៈ បាញ់ពស់បានទៀត?

សុខខឿន៖ អត់ទេ ពស់នឹងហើយ បាញ់មេនឹង ពស់កំពុងក្រាបពន្លឺបាញ់មេនឹងឯងទៀត ។

វណ្ណៈ ធំទេ ពស់នឹង?

សុខខឿន៖ ពស់នឹងធំ ឡើងដិតប៉ុនភ្លៅហើយ ។ យកទាំងមេ យកទាំងពន្លឺ យកមកស្មារហូបៗហើយ ចាប់ផ្តើមឈឺរហូត ។

វណ្ណៈ ពស់នៅក្នុងវត្តដីថៃ?

សុខខឿន៖ បាៗ នៅវត្តដីថៃ គេហៅវត្តស្អីភ្លេច ។

វណ្ណៈ មិនមែនពស់នៅព្រៃ?

សុខខឿន៖ អត់ទេ វានៅរូងនៅនឹងវត្តនឹងម្តង ។

វណ្ណៈ៖ វត្តអីគេ?

សុខខឿន៖ គេហៅវត្តស្តី ភ្លេចវត្តនឹងបាត់ទៅ វត្តស្តីគេ ។ អាមួយអាវ៉ាវ៉ា បានវាដឹង ។

វណ្ណៈ៖ មុននឹងស្លាប់នឹង គាត់ឈឺច្រើនខែទេ?

សុខខឿន៖ ឈឺយូរណាស់ ឈឺរាប់ខែ ឈឺអាចមន៍អត់ដឹង នោមអត់ដឹង ប៉ុនឈឺនឹងប៉ុនធាត់ ឈឺនៅ ដេកកន្ទេលនឹងដើរអត់រួច ទន់រលេះរលាក់ដូចកូនឆ្កែតិច ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ហើយទៅបានស្លាប់ទៅ?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ គេចាក់ថ្នាំឲ្យស្លាប់ទេ មើលទៅដូចវេទនាពេក?

សុខខឿន៖ អត់ទេ កាលឆ្នាំនឹង ដូចអត់មានចាក់ថ្នាំដឹង កាលនឹងយួនបុកនៅ១០០៣នឹង នាំគ្នាកៀស ទៅមុខអស់ ។ ដល់កន្លែងដូះចាស់នឹងអត់មានអ្នកណានៅទេ នៅតែគាត់នឹង ដូះគាត់ៗទៅ អត់រួចនឹងគេឲ្យនៅនឹង ។ ពួកខ្ញុំអីទៅ គេទៅប្រាញ់អស់ហើយ ។ ពេលយួនបុក នាំគ្នារត់មក ក្រោយវិញ បានគេថាតារីនស្លាប់បាត់ហើយ អត់ទៅនាំគ្នាជួយដាំបាយដាំទឹកអីទេ ។ នាំគ្នា ថាមិនបានទៅទេ អាឡែងរត់យួនរៀបចំអីវ៉ាន់រញ្ជើរញ្ជើ អត់បានទៅមើល ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំណាតារីនស្លាប់?

សុខខឿន៖ តារីនស្លាប់ឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ឺនអត់ទាន់ការដែរ?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំអត់ទាន់ការដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ៨០ ជាងតិចតួច ។ តាម៉ុកមានមើលថែ មានមកមើល?

សុខខឿន៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ តាម៉ុកស្អប់ម៉ឺន?

សុខខឿន៖ បា! នៅកន្លែងជិតគ្នានឹង គាត់អត់ដែលមកមើលទេ ។

វណ្ណៈ៖ តែប្រពន្ធគាត់នៅរស់រាល់ថ្ងៃ?

សុខខឿន៖ ប្រពន្ធគាត់នៅរាល់ថ្ងៃ ។ យកប្រពន្ធឡើតដឹង ។

វណ្ណៈ៖ យកប្តីទៀត?

សុខខឿន៖ ហើយ យកប្តីទៀតហើយដឹង ។

វណ្ណៈ៖ គាត់មានកូនចៅច្រើន?

សុខខឿន៖ មាន នៅ១០០៣ ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ឺនកាលការឆ្នាំ៨៥ ម៉ឺនការនឹងដូចថាមានចាប់ជាកូ ឬក៏រៀបការតាមប្រពៃណី?

សុខខឿន: រៀបការ អត់ចាប់ជាកូន ។

វណ្ណៈ: មានភ្នែង មានអីដែរ មានអាចារ្យ មានលោកសង្ឃដែរ?

សុខខឿន: កាលនោះមានភ្នែង អាចារ្យមាន ប៉ុន្តែភ្នែងអត់មាន យើងចាក់ជាម៉ាញ៉េ អត់មានភ្នែងមានអី
ទេកាលនឹង ។

វណ្ណៈ: យើងចាក់ការនៅកន្លែងណា?

សុខខឿន: វត្តអូររំចេកនឹង ។

វណ្ណៈ: ចាក់ម៉ាញ៉េ អត់មានជាអ័រតេសទេ?

សុខខឿន: អត់ ។

វណ្ណៈ: អូររំចេក?

សុខខឿន: បា!

វណ្ណៈ: អូររំចេកនៅកន្លែងណា?

សុខខឿន: នៅជិតសំឡូតនេះ ។

វណ្ណៈ: ជិតសំឡូតដែរ?

សុខខឿន: បា!

វណ្ណៈ: មីងអត់ដែលបានទៅសំឡូត?

សុខខឿន: អត់ដែលផង ។

វណ្ណៈ: ចុះមីងការហើយចឹង ក្រសារនៅតែតស៊ូទៅមុខទៀតទៅ?

សុខខឿន: បា!

វណ្ណៈ: ហើយមីងនៅដឹកជញ្ជូន?

សុខខឿន: ខ្ញុំនៅក្រោយ នៅដឹកជញ្ជូន ។

វណ្ណៈ: ចុះហើយទៀត ដូចថា មីងមើលបានអត់រត់ទៅថៃ ទៅអី?

សុខខឿន: ដូចអត់បានម្តងទៅថៃ អត់ចិត្ត អត់ចង់ទៅ ។

វណ្ណៈ: អត់ចង់ទៅស្រុកក្រៅ ទៅស្រុកអី?

សុខខឿន: បា!

វណ្ណៈ: ចឹងមីងនៅនឹងមានចូលទៅថៃក្រោយមក បានមីងចូលមកភូមិឃុំនេះឆ្នាំ៧០ ជាង?

សុខខឿន: ខ្ញុំ ពីមុនខ្ញុំនៅថ្មដារយើងជិតថៃនឹង ។

វណ្ណៈ: បាទ! នៅនឹងរហូត ដល់សមាហរណកម្មហើយបានមកនេះ?

សុខខឿន: បា!

វណ្ណៈ មករស់នៅនឹងសមាហរណកម្មហើយ?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំនៅនេះ នៅថ្មដារនឹងហើយបានខ្ញុំទៅនៅ១០០៣នោះ ។

វណ្ណៈ ១០០៣កន្លែងណា?

សុខខឿន៖ នៅកន្លែងភាម្នីក នៅ១០០៣ ។

វណ្ណៈ អន្លង់វែង?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ ឆ្នាំណាទៅអន្លង់វែង?

សុខខឿន៖ អន្លង់វែងទៅ ឆ្នាំ២០០០ ហើយនឹង ដឹងឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ សមាហរណកម្មហើយនៅ?

សុខខឿន៖ សមាហរណកម្មហើយខ្ញុំទៅ ។

វណ្ណៈ ទៅអន្លង់វែងបានប៉ុន្មានឆ្នាំ មកវិញ?

សុខខឿន៖ ខ្ញុំទៅបានម៉ាឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ មកនៅនឹង?

សុខខឿន៖ បា! មកនៅអូររំចេកនេះវិញ ។ ខ្ញុំនេះកាលបងប្អូនណា កាត់អត់ទាន់ស្លាប់ ខ្ញុំនៅនេះ ។
ពេលដល់កាត់ស្លាប់ ខ្ញុំទៅនៅ១០០៣វិញ ។

វណ្ណៈ ចុះមីងនៅ១០០៣ តាំងពីឆ្នាំ៨៣ ការនៅសំឡូតទេ អី!ការនៅអន្លង់វែង?

សុខខឿន៖ ការនៅអូររំចេកនេះនឹង ។

វណ្ណៈ អូររំចេកនៅណាវិញ?

សុខខឿន៖ នេះ អូររំចេកសំឡូតយើងនេះ ។

វណ្ណៈ ចុះមីងថាទៅ១០០៣ អន្លង់វែងឆ្នាំណា?

សុខខឿន៖ ទៅ...ដឹងទៅឆ្នាំណា ។

វណ្ណៈ ចុះមីងថាក្រោយសមាហរណកម្មហើយ?

សុខខឿន៖ បា!

វណ្ណៈ ដល់ពេលហើយមកពីអន្លង់វែង មកនៅនឹងដដែល?

សុខខឿន៖ បា! មកពីអន្លង់វែង មកនៅអូររំចេកនេះ ។ ចេញពីអូររំចេកទៅនៅឱវាល ។

វណ្ណៈ ឱវាលកំពង់ស្ពឺនឹង?

សុខខឿន៖ បា! ខ្ញុំចេញពីអូររំចេកទៅការហើយ ខ្ញុំចុះទៅនៅឱវាល ។ ពេលឱវាលទាហានបុកខ្លាំងពេក
បានខ្ញុំឡើងមកនៅយើងនឹង ។

វណ្ណៈ: បើមិនយាយច្រឡំហើយ ។ ប៉ាមើល ខ្ញុំចង់និយាយថា អាឆ្នាំសម័យតស៊ូ ដូចតស៊ូជា មួយរៀតណាម តស៊ូអី យើងតស៊ូរហូតដល់ឆ្នាំ៨០ ជាង ៨៨ ៨៩ រៀតណាមដក ។ សល់វិវៃខ្មែរនិងខ្មែរទេ ដល់ពេលមិននឹងនៅខាងថ្មដាននឹងរហូត?

សុខខឿន: ប៉ា! វិវៃនឹងខ្ញុំនៅថ្មដាន ។

វណ្ណៈ: ចុះដល់ពេលខាងខ្មែរក្រហមចុះចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល អ៊ុនតាក់ ចូលមក មិននៅណាវិញ?

សុខខឿន: នឹងខ្ញុំនៅនេះ យើងនៅនឹងហើយ ប៉ុន្តែនៅភូមិចាស់នោះ ។

វណ្ណៈ: អូនៅនឹងដែរ?

សុខខឿន: ប៉ា! ប៉ុន្តែនៅភូមិចាស់ ។

វណ្ណៈ: អ៊ុនតាក់ចូលមកនឹង មិននៅនឹងដដែលទេ?

សុខខឿន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: បើសមាហរណកម្មហើយ មានដូចយើងចេញចូលក្រៅបាន ឯនឹងបានមិនទៅអន្លង់វៃវង់ ឬក៏អត់?

សុខខឿន: ខ្ញុំទៅអន្លង់វៃវង់ មើលខ្ញុំទៅអន្លង់វៃវង់តាំងពីឆ្នាំយើង ខ្មែរ ហើយនឹងខ្មែរវៃវង់ ខ្ញុំនៅអន្លង់ វៃវង់ ។ ដល់ចេញពីអន្លង់វៃវង់មក មិនខ្មែរនិងខ្មែរវៃវង់ទៀត មកនៅអូររំចេកចុះទៅទិវាល់ ឡើងពីទិវាល់មកៗ នៅនឹងវិញ ។

វណ្ណៈ: ទៅទិវាល់ទៅធ្វើអី?

សុខខឿន: កាលនឹង អង្គភាពគេចុះទៅនៅទិវាល់ យើងទៅនៅទិវាល់នឹង ទៅធ្វើស្រែ ធ្វើអីបានម៉ាឆ្នាំ ២ ដែរ ។

វណ្ណៈ: ហើយបានមកនៅនឹងវិញ?

សុខខឿន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: នៅនេះរហូតទៅ?

សុខខឿន: មកនេះ ។

វណ្ណៈ: មកនៅនេះ មកឈរជើង ធ្វើដុះស្រែឲ្យឆ្នាំណា?

សុខខឿន: ឆ្នាំណា ។

វណ្ណៈ: មិននេះប៉ុន្មាន?

សុខខឿន: ១០ ឆ្នាំជាង ។

វណ្ណៈ: បើឆ្នាំ៩០ ជាងមិននៅនេះ?

សុខខឿន: ប៉ា! ខ្ញុំនៅភូមិចាស់នោះ កាលអត់ទាន់កើតជួរនៅភូមិចាស់ខាងក្នុង ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំចង់សួរតិចទៀត ដូចជាកាលសម័យតស៊ូ មកដល់ឥឡូវនេះ ម៉ែនគិតថាមួយណាស្រួលរស់នៅជាង?

សុខខៀន: រាល់ថ្ងៃនឹងស្រួលរស់នៅជាង វាមានផ្លូវមានរដ្ឋាភិបាល ដឹកនាំយើងដឹងខុស ដឹងត្រូវ ដល់ចឹងទៅយើងចេះតែយល់ ចេះតួនាទីផ្លូវការឯរដ្ឋាភិបាល ធ្វើមិនសូវស្មុគស្មាញ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែនដូចជាកន្លងមកម៉ែនដែលស្តាប់វិទ្យុរឿងកាត់ទោសកាត់អីទេ ម៉ែនដែលស្តាប់ទេ?

សុខខៀន: ស្តាប់តើបួន ។

វណ្ណៈ: ម៉ែនយល់យ៉ាងម៉េចដែរ តុលាការកាត់ទោសសព្វថ្ងៃនឹង?

សុខខៀន: ដូចគេធ្វើកាត់ទោសនឹងវាស្រួលម្យ៉ាងដែរនឹង មេខ្មែរក្រហមវាធ្វើសកម្មភាពណាមួយវាខុស គេកាត់ទោសយើង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែនដូចជាកាលដែលធ្វើឲ្យប្រជាជនស្លាប់ ម៉ែនធ្វើការលំបាកវេទនានឹង ម៉ែនគិតថាថ្នាក់លើបញ្ហាមក ឬក៏ថ្នាក់ក្រោមចេះតែធ្វើខ្លួនឯង?

សុខខៀន: កាលពីសម័យពន្លឺ?

វណ្ណៈ: កាលសម័យពន្លឺ?

សុខខៀន: គិតទៅខ្ញុំ បើខ្ញុំអត់មានយល់ថាពីខាងលើមកទេ ខាងថ្នាក់ក្រោមនឹងចឹងម៉ែន ។ ព្រោះថ្នាក់លើកាត់ណែនាំយើងឲ្យ ដូចខុសហរណ៍កន្លែងខ្ញុំម៉ែន បានខ្ញុំថាមិនមែនពីខាងលើ ។ ខុសហរណ៍ថាកាត់ចុះមកចឹង រឿងហូបចុក ដូចជាម្ហូបអាហារបាយទឹកអី កាត់ឲ្យដាំឲ្យអីហូបត្រឹមត្រូវ ពេលកាត់ទៅបាត់ ខាងក្រោមនេះ គេចាប់ផ្តើមធ្វើជាបបរ ធ្វើអីចឹងទៅ ។ ចឹងបានខ្ញុំថាមិនមែនជាខាងលើទេធ្វើចឹង មានថ្នាក់ក្រោមទេធ្វើ ។

វណ្ណៈ: ម៉ែនយល់ចឹង?

សុខខៀន: បា!

វណ្ណៈ: ប៉ុន្តែមកដល់ឥឡូវនេះ គេកាត់ទោសថ្នាក់ដឹកនាំកំពូលធំៗ នឹង ម៉ែនយល់ស្របដែរ ឬក៏មិនយល់ស្របទេ?

សុខខៀន: ខ្ញុំយល់ស្របតាមនឹងដែរ តាមគេកាត់ទោសនឹងដែរ ។

វណ្ណៈ: កាត់ទោសនឹង ដើម្បីដឹងថា អ្នកណាធ្វើខុស អ្នកណាធ្វើត្រូវម៉ែននេះ?

សុខខៀន: បា ។

វណ្ណៈ: ចុះរាល់ថ្ងៃ ប្រជាជននៅភូមិយើងនឹង ដូចជាប្រកបមុខរបរអីច្រើនជាងគេ?

សុខខៀន: ស្រុកនឹង ធ្វើចំការទេបួន ។

វណ្ណៈ: ធ្វើចំការ ដូចជាស្ទឹងខ្លះ សណែក ពោត?

សុខខឿន: សណែក ពោត ល្អ ស្រូវវា ។

វណ្ណៈ: ហើយនាំចូលទៅលក់ទៅថៃ ទៅអីចឹងទៅ?

សុខខឿន: ប៉ា! ស្រុកថៃ ស្រុកយួន ។

វណ្ណៈ: ទៅយួនដែរ?

សុខខឿន: ប៉ា! យួន ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចឹងខ្ញុំអរគុណម៉ឺងច្រើន ដែលបានដួលបទសម្ភាសន៍ អរគុណម៉ឺងច្រើន ។

សុខខឿន: ប៉ា! ត

«ចប់»